

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan sveder, izimaj nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld. za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnštvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnštvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Zakaj hočemo jugoslovanski klub?

V poslednjem zasedanju državnega zbora so slovenski poslanci, vsled žalive izjave ministra za bogočastje in nauk proti vitezu dru. Tonkliju, zahtevajočemu v odseku za vse Slovence izvršitev zakona in državnoborskih sklepov glede naših narodnih zahtevov v šolskem obziru in vsled brezuspešne predlozbe naših tirjatev istemu popečitelju, za neki hip trdneje napeli strune proti vladi, čemur je zdravo misleči narod slovenski pritrdjeval, in ministerskemu predsedništvu znane skromne točke glede uvedbe slovenskega jezika v šolah predložili na izvršitev. Visoko ministerstvo in načelniki desniških klubov posvetovali so se do polnoči o naših prezmernih zahtevih, in blagi starina dr. Kazimir Grocholski, načelnik poljskega kluba, izjavil se je rekši: „Visoka vlada! spolni te opravičene želje slovenskih poslancev, morebiti nikoli več ne pride s tako malimi in skromnimi zahtevi kakor sedaj.“ Drugi dan raznesel se je glas, da so Slovenci uslišani, da pride slovensko vsoprednico v Celji, da se v Pazinu uvede hrvaščina v gimnaziji kot poučni jezik, da se Mariborsko učiteljske posloveni in tudi v nižem gimnaziji Ptujskem lahko se rabi poučni jezik slovenski, da se bodo nekateri pravniški predmeti na Graškem vseučilišču tolmačili slovenski, da minister Konrad ne pričaka bodočega državposlanskega zasedanja na ministerskem stolci, da v osnovnih šolah obvelja lex Svetčeva. Ko je bilo poročstvo zahtevano za te obete, dano je naznanilo, da je zastavljena kavalirska beseda, in vse živahnejše gibanje državnih poslancev slovenskih leglo je drugoč v staro kolonijo. Koliko se tega obistini, ni nam znano in najbližnja bodočnost razjasni vrednost navedenega obeta. Malovernost lotila se nas je že pred večimi leti v Taaffe-Konradovo ministerstvo, ker opaževali smo, da za primorske, koroške in štajerske Slovence obetanja prestolnega govora od dne 8. oktobra 1879 ostala so mrtva in brez pomena, in izjava Taaffejeva v državnem zboru, da ne da niti Nemcev niti Slovencev k steni pritiskati, ostala je za Slovence prazna slama. Na slovenskem Štajerskem se nikdar ni tako hlastno nemčevalo, kakor ravno za sedanje vlade, katera je v deželni šolski svet štajerski imenovala

same naše nasprotnike ne znajoče slovenski, oba deželna nadzornika, nezmožna slovenščine, postavljena sta v nasprotju s § 39. postave od dne 8. februarja 1869, kder se veleval: „Jeden deželnih šolskih nadzornikov mora popolnem slovenski znati“ tudi nad vsa učilišča na slovenskem Štajerskem; za okrajne šolske nadzornike vzela je sedanja vlada z jedno jako rahlo iznimko same skrajne nemčevalce naše slovenske mladeži; gimnazijska ravnateljstva v Mariboru in Ptuiju sta tujca, jednostavno izprašana historika. Kako bi taki možje naj uspešno nadzorovali klasične predmete? Na učiteljski v Mariboru ravnateljstvo tujec, profesorji skoro sami Nemci in zagrizeni črtniki našega jezika kamor na gimnazijah tamo na realki in učiteljski v Mariboru; tuji gimnazijski ravnatelji čepire se v Gorici, Trstu, Pazinu. Naše osnovne učilnice ponemčujo nam siloma deželni šolski svet in okrajni nadzorniki. Politiški uradi so na spodnjem Štajerskem po svojih načelnikih, c. kr. okrajnih glavarjih, vsi naši strastni sovražniki; nič bolje ni pri sodništvih, podobno pri davkarstvih. Nemški „Schulverein“ dela na Slovenskem neoplašano in brez oduška na ponemčenje našega naroda; germanizuje se na Dalmatinskem in v Primorju, istej Bosni in Hercegovini se ne prizanaša. Napisi na bankovcih so samo nemški in madjarski, kakor bi samo ta dva jedina naroda penezno in krvno dačo plačevala, in nikdar se ne moremo skladati s tem, da bi dva naroda broječa 13 milijonov ljudi brezobzirno tlačila 25 milijonov drugih avstrijskih državljanov. Minister Taaffe še niti ni odgovoril na spomenico izročeno mu v predposlednjem zasedanju od „Slov. društva“, akoprem je obetal pismeni odgovor. Kdo je zakrivil sedanje zmešnjave in razburjenost na Kranjskem? Jeli Keessbacherjevo imenovanje nek del nagrade za toliko popustljivost?

Te in mnoge druge prikazni ovirajo pravega slovenskega poslanca nepogojno hoditi z vlado, kukavno prilizovati se vladi, katera nema volje nam Slovincem pravična biti, katera v nemar pušča izvrševanje sklepov državnega zbora, ki mere na naše dobro, katera ne dela na to, da se dani zakoni in ukazi nam prijazni uresniče, in kaj počina vlada s stebo uborno sirotče — § 19. — napisan Herbstom in Giskroj — kot leča za nesrečni dualizem?

vsaj se tudi ponašaj kakor drugi členi državnih osnovnih zakonov z dostojnimi podpisi. Mrtvec si za nas od poroda in tudi Mesija sedanje vlade ti ni vdehol življenja.

Mi južni Slovani hočemo bivati in bivajoči slavno živeti jednako opravičeni z drugimi avstrijskimi državljani, kar se morebiti da pospešiti in obistiniti, ako se tesneje združijo Slovenci s svojimi bratovi Dalmatini, ter z njimi, imajoči iste sovraže, razpravljajo in razgovarjajo svoje narodne razmere ter poišče sredstva za brambo skupnih naravnih in narodnih pravic in za odbitje starih krivic, katere nas tudi pod sedanje vlado tlačo. Malo nas je, pa z malim številom bomo mnogo odločevali.

Videli smo, da Hohenwartov klub ide čez drn in strn z vlado, ne glede na to, je li narodom koristno ali pogubno, in njegovo načelnštvo videva samo vlado, narodov in jegovih potrebščin pa ne. Isti pogrešek oponaša Hohenwartu klub Lichtensteinov, a solnograški, gorenje in dolenje avstrijski nemški konservativci, da preveč diplomatizuje. Hočemo li vladi brezpogojno zaupnost dajati, potem ni treba državnih poslancev, niti ogromnih potroškov, ki se rabe za parlamentarni stroj. Kakor vlada nam, tako mi vladi, kakor konservativci nemški nam, tako mi jim. Poslednji so imeli priliko šest let, da nam pomorejo priboriti narodno enakopravnost, pa dela dosle ne govoré; tevtonskih sodržavljancev roka pomočnica spomiha nas na Pomorjane, Braniborce itd. in upravo s Tirolskega pošilja sedanja vlada skrajne zažarjence k nam na našo narodno pogubo.

Slovenski deželni poslanci imajo v Gradci svoje shodišče, da se posvetujejo o svojih narodnih rečeh, itak ido skupno z nemškimi konservativci v gospodarskih, političnih in drugih poslovi; vsaj zahajajo v njihov klub. Tako naj razpravljajo jugoslovanski poslanci v svojem shodišču narodne in jezikopravne stvari in te v gotove obliki prinašajo v Hohenwartov klub na podporo, in mi bomo v verskih in gmotnih rečeh vsekdar podpirali nemške konservativce; nikdar pa ne kanimo desnice zapustiti, nego z njo stare krivice odbijati in popolno zakonitost tudi za se zahtevati. — Vlada, nam južnim Slovanom stalno mačoha, primorala nas je na to pomisel. — Slovan brate ima.

LISTEK.

Črtica iz življenja igralčevega.

Kalifornska povest.

(Spisal Bret Harte, posl. Vinko.)

(Dalje.)

II.

Sezona jo bila za gospoda Oakhursta izdatna in za različne ude zakonodajnega zbora — sodnike, polkovnike in druge ljudi, ki so le kratek čas uživali zabavo Jack Oakhurstove polnočne dražbe — primeroma jako usodepolna. A vender se je zdaj strahovito dolgočasil v Sakramentu. Nekaj časa sem se je bil navadil zgodnjih jutranjih promenad, ki so bile tako posebne in za prijatelje in prijateljice njegove tako vznemirjajoče, da so silno vzbujale njih radovednost. Dve ali tri izmej poslednjih najele so si ogleduhe, ki so morali hoditi po njegovem sledu. In kaj so našli zasledovalci? Da je hodil gospod Oakhurst na trg, tam usedel se za nekaj trenutkov na posebno klop in na to vrnil se domov, ne da bi bil s kom govoril; in tako so morali pustiti v nemar sumnjo, da pri tem gre za neko žensko. Nekaj praznovernih gospodov lastne obrtnije njegove

mislilo je, da je to novo početje „srečo“ imeti. Nekateri drugi, malo bolj praktični ljudje so izrekli, da hodi okrog „očesa proučevati“ . . .

Po konjskeji dirki marysvillskeji podal se je gospod Oakhurst v San Francisko; od tod se je vrnil nazaj v Marysville, a nekaj dni pozneje ga je bilo videti v San Joséu, v Santa Cruzu in v Oaklandu. Oni, ki so ga srečali, izrekli so, da je sedanje bitje njegovo po vsem drugačno od prejšnje malomarnosti in običajnega miru njegovega; da je nestrpljiv, razburjen, mrzliččen. Polkovnik Starbottle se je sklicaval na gotovo resnico, da se je Jack v klubu v San Francisku branil deliti karte.

„Tresava roka, gospoda moja; lahko verjamete. Premalo uporablja dražila — presneto!“

Iz San Joséa je potoval Oakhurst v Oregon, in sicer po suhem s popolno, precej drago opravo konj in ekipaže. Prišedši v Stockton pa je najedenkrat krenil v drugo stran in štiri ure pozneje je čisto sam prijezdil k San Isabelskeji globeli zveplenih virov.

Bila je lepa trikotna dolina, ležeča v vznožji treh strmih, s temnimi smrekami pokritih hribov, kjer so imela rudeča debela in svetlo perje madronovega in menzanitinega drevesa fantastično podobo.

Sloneč ob hribu so se razkropljeno stoječa glavna poslopja in dolga piazza hotelova koketno bliščali skozi perje, in tu pa tam sezidane bele vile bile so videti kakor prijetne igrače.

Jack Oakhurst ni sanjaril o prirodi, a o tem pogledu je čutil, da ga je prešinilo isto novo nerazumljivo čustvo, ki se ga je bilo polastilo o onem prvem jutranjem sprehodu v Sakramentu. Kmalu so ga srečali na cesti vozovi, v katerih so sedele praznično oblečene ženske in veselo človeško gibanje je jelo stroge hladne očrte kalifornske pokrajine nekako oživljati in ogrevati. In potem je bilo videti dolgo piazza pred hotelom, polno belih, modrih in rudečih oblek.

Kot pravi kalifornsk jezdec gospod Oakhurst ni ustavil hitrega teka iskrega konja svojega, bližajoč se svojemu cilju, temveč v dir ga je obrnil proti hotelu, uprav pred piazza napravil, da se je vzpel in potem mirno prikazal se iz prašnega oblaka, ki ga je bil ovil mej razsedanjem.

Naj je še tak vihar morebiti rjul v njegovih prsih, a povrnil se mu je bil ves prejšnji mir njegov, ko je stopil na piazza. Malomarno, kakor je bil že dolgo navajen, postavil se je bateriji bistrih oči z isto hladno nebržnostjo nasproti, s katero

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 14. julija.

Predvčeraj se je v Pešto k razstavi pripeljal tudi kakih 150 **Hrvatov**. Na kolodvoru sta jih pozdravila ministerski svetnik Hummel in predsednik deželne razstave Zichi. Na te pozdrave odgovoril je Kostajniški župan. Zvečer so Ogri došlim gostom pripravili banket, pri katerem se je napivalo na vzajemnost mej Ogri in Hrati. Mi mislimo, da ni treba omenjati, da so hrvatski gostje bili vsi pristaši znane madjarske stranke, ki si po krivici narodno imenuje, kajti kak domoljuben Hrvat se gotovo ne bode naiduševal za vzajemnost z Madjarji, ki so največji nasprotniki hrvatskega naroda.

Liberalna stranka misli jeseni v **ogerskem** državnem zboru predlagati, da se volilna doba državnih poslancev podaljša na pet, ali vsaj na štiri leta. Dosedaj so bili ogerski poslanci voljeni le na tri leta. Triletna volilna doba je pa za mirno zakonodajo prekratka, ker poslanci ne morejo se toliko ozirati na državne koristi, kakor na specialne želje svojih volilcev. Na Ogerskem vrše se pri volitvah tudi razni izgredi, in je želeto, da se prepogosto ne ponavljajo. Volitve pa tudi stanejo vsakokrat mnogo denarja, zato so daljše volilne dobe priporočati tudi iz narodnogospodarskega ozira.

Vnanje države.

Kakor se iz Varšave poroča, se v Kijevu delajo priprave za vsprejem **ruskega** carja, ki tja pride drugi mesec. Po končanih velikih vojaških vajah pojde car v Skierniewice in Ljubočenek.

V diplomatičnem zastopstvu **Nemčije** zgodile se bodo kmalu nekatere premembe. Veleposlanik v Parizu knez Hohenlohe-Schillingsfürst imenovan bode, kakor se govori cesarskim namestnikom za Alzacijo in Loreno. Na njegovo mesto pride grof Münster, kateri je sedaj veleposlanik v Londonu; tega bode pa namestil državni tajnik grof Hatzfeld. Tudi nemško veleposlaništvo na Dunaji bode izprazneno, ako se potrdi govorica, da pride sedanji veleposlanik princ Reuss na brunšviški prestol.

Zborovanje **španskih** zbornic odložilo se je za nekaj časa. V soboto je ministerski predsednik prečital dotični dekret v zbornicah. — Minister notranjih zadev in minister pomorstva dala sta predvčeraj, ko se je končal ministerski svet, svoji ostavki. Ministerski predsednik Canovas del Castillo šel je potem h kralju.

Šeik-ul-Islam je povodom svečane molitve prokovega plašča govoril jako fanatičen govor. Povzdigoval je mohamedansko vero in obžaloval, da mohamedanci, ko so si prisvojili **turško** državo, neso bolj iztrebili nevernega prebivalstva. Konci je priporočal pravovernim, da naj se strogo drže svetih zapovedij, kajti s tem bodo utrdili državo. Potem oglasil se je veliki vezir Said-paša in odobral šeik-ul-Islamovo propoved in poudarjal, da je treba vse mogoče storiti, da se popravijo „zmote“ prednikov. Take fanatične propovedi podpihujejo še bolj sovraštvo Turkov proti kristijanom in utegnejo še celo motiti mir. Zategadelj smo pa radovedni, kaj na to poreče evropska diplomacija. Vsaj ne bode čakala, da pride do takih grozodejstev, kakor pred zadnjo rusko-turško vojno.

Francoski radikalni list „Intransigeant“ objavil je neko pismo bivšega francoskega ministerskega rezidenta v Tunisu, Billinga, v katerem se trdi, da je Mahdi, predno je vzel Kartum, ponudil angleškimi predstojnikom, da jim izroči Gordona, ako mu plačajo 1.250.000 frankov. Angleži so pa mislili, da bodo lahko ugnali **Sudance**, zato so odbili to ponudbo. Posebno se je neki lord Granville ustavljal tej zahtevi. Ta vest se nam zdi jako never-

jetna, tembolj, ker se ne strinja z načeli miroljubnega Gladstonovega ministerstva, ki bi bilo gotovo rajši plačalo to svoto, nego pa nadaljevalo težavno vojno. Pač pa bodo angleški konservativci pri prihodnjih volitvah skušali okoristiti se s to vestjo. — V egiptovskih vladnih krogih se ne veruje, da bi bil umrl Mahdi. — Že je minulo več mesecev, kar je pal Kartum, pa se še prav natančno ne ve, kako je bil vzet. Dosedaj se je mislilo, da je mesto izdal Farag paša: „Daily News“ pa sedaj prinašajo vest, da ta paša ni izdajalec, ampak so še njega usmrtili, ker je služil nevernikom. Kakih 4000—5000 ljudij so baje Arabci pobili, ko so vzeli Kartum. Gordon, jeden evropsk zdravnik, jeden tolmač in dva druga moža pobili so najmanj 200 Arabcev iz palače ven. Ko je pa njim pošlo strelivo, odprli so vrata in prišel je ven Gordon s sabljo v roki, mirno kadeč smodko. Potem ga je ustrelil nek Arabec. Mahdi neki vsak dan, ko opravi svoje molitve, potegne svoj meč in obrnen proti severu zakliče: „Gorje ti, Stambul, ta meč je proti tebi!“

Dosedaj **algierski** mohamedanci še neso imeli rodbinskih imen. To je prouzročevalo razne težkoče zlasti v civilnopravnih zadevah. Da se te težkoče odpravijo, sestavile so francoska oblastva komisijo iz Francozov in domačincev, katera ima nalog, vsakej mohamedanski rodovini dati rodbinsko ime.

Severnoameriški vojni tajnik zaukazal je, da 3000 vojakov takoj odrine v indijansko ozemlje v trdnjavo Reno. Kakor se govori je v Novi Meksiki bil boj mej pastirji in Indijanci. Palo je neki 60 Indijancev in 16 pastirjev.

Dopisi.

Iz Trsta 13. julija. [Izv. dopis.] Veselica Tržaškega podpornega in bralnega društva v proslavo slovanskih blagovestnikov bratov sv. Cirila in Metodija bila je sijajna. Mali vrt bil je še precej okusno olepšan z narodnimi barvami. Že za rano popoldne nabralo se je bilo mnogo občinstva; da ni ljudstvo odhajalo in prihajalo, bil bi prostor premal.

Sporod moral se je zadnjo uro predelati. Uzrok bila je škedenjska „Sl. Vila“, ker so nje pevci izredno visoko plačilo zahtevali; najbrž je kaka skrivna beseda bila uslišana.

Sodelovali so pa že dobroznani mestni pevci društva „Preširen“. To bil je viden dokaz moralne jedinstvi mej mestnimi Slovani in posebno od strani tega društva se je mnogo govorilo in napivalo združenju obeh podpornih društev. Prepevali so ti mestni slavci izborno, in to pod vodstvom neutrudljivega pevovodje Stele-ja. Njemu gre vsa slava, da je rešil po okolici gotovega propada slovansko petje, on je ustvaril samostalna pevska društva po okolici in v mestu, on tudi z velikim trudom poučuje in k temu delu treba velikega potrpljenja in vztrajnosti. Srčna hvala reorganizatorju slovanskega petja v Trstu!

Podpredsednik g. V. Grebenc pozdravil je v jedrnatem govoru občinstvo in naiduševal za društveno delovanje in razširjevanje pouka mej obema podpornima društvoma. S povzdignjenim glasom priporočal je društveno gaslo „Delo in ljubezen mej seboj“. Rekel je: Nič ne škoduje narodu, ako hodimo Tržaški Slovani po dveh potih; cilj nam je jedni in isti; česar ne more jedno društvo prepričati, to naj skuša drugo in tako se ni bati dezertacije. Saj delamo skupno v veličje naroda ne pa

posamičnika in v mestu Tržaškem je potrebno, da je velika armada naša v mirnem času na več oddelkov razdeljena, da lažje delujemo in se lažje razumemo in je manj nevarno. Kadar pa pride odločni dan za veliko delo, vsi dobro izvežbani in jedini poprimemo in zmaga bode vselej na naši strani. Pri tej priliki izrekam tukaj željo do naših uplivnih mož in voditeljev, da naj delavski stan materijalno bolj podpirajo in si zapomnijo, da tukaj v Trstu je slovanski obstanek le v delavskem stanu. V ta prosep naroda zakličem trikrat „živio“ našemu presvetlemu cesarju! Ljudstvo zakliče trikrat „živio!“ godba zavrira himno.

Deklamacija „Velikonočna“ od S. Gregorčiča, katero je deklamovala že dobro znana gospodična Anica Kobalova je občinstvo tiho in jako pazljivo poslušalo, ter si posebno zadnje besede zapomnilo.

G. J. Dolinar narisal je površno začetek in delovanje slovanskih blagovestnikov bratov sv. Cirila in Metodija, kojim je prvokrat danes v Trstu napravljena svečanost v proslavo njihovih del. Splošna želja je pa bila, da bi se drugo leto slavnost v velikem napravila.

Veselica vršila se je v najlepšem miru in porazumljenji, v največjo zadovoljnost veselega občinstva. Marsikatega narodnjaka se je pogrešalo, ki bi moral dajati vzgled splošnemu narodu; pa kaj hočemo, v izgled naj nam so Italijani. Počastili so slavnost s pohodom g. mestni svetovalec inženir M. V. Živic, deputacije „Delavskega podpornega društva“ in „Unione operaia“.

Tržaško podporno in bralno društvo pa in njega voditelji smejo ponosni biti na prvo javno veselico in na moralni in materijalni vspeh, ki si ga je društvo pridobilo. Le tako z delom mirno naprej.

Veliko se sedaj po mestu govori o nekem vodji italijanske šole pri Lloydovem arzenalu, ker je v neki konferenci prepovedal vsem učiteljem, učiti šolarje peti cesarsko himno. Zasledil ga je c. kr. nadzornik Zavanja. Čakajmo, da vidimo, kaj se zgodi z iredentarskim vodjo.

Iz Kopra 12. julija. [Izv. dopis.] Pretekli petek bil je obsojen pri tukajšnjem okr. sodišči gimnazijalec Roba na 20 dni zapora. Pretepel je namreč telegrafjskega uradnika, Slovenca, starčka s 65 leti! In to pri belem dnevu! Ta gimnazijalec je zabavljaj uradniku s surovimi besedami, na to ga pokara Slovenec, a surovež ga začne pretepati! Sicer v Kopru že ni Slovenec več varen svojega življenja. Napadajo ga z nožmi (Dr. Gambini, Baseggio, Derin) in pretepajo ga s palico (Roba i. d.) i. t. d.

Če se Slovenec pokaže na ulico, psujejo ga z vsakovrstnimi psokami in čudnimi izrazi. Da, to je „nostra gloriosa civiltà“! To je tista blažena kultura, s katero hočejo Lahi osrečiti „barbarske“ Slovence!

Zadnji večer slišali so se po ulicah krepki klici: „eviva Italia“!

Danes pridejo obiskat Koprčane Tržaški bratci. . . . Mesto je okrašeno z jako sumnimi zastavami. Če se bode kaj zgodilo, kar bode žalilo naše avstrijsko čuvstvo, bodem poročal!

Iz Vipave 12. julija. [Izv. dopis.] Kakor je bilo že v 155. številki „Slov. Naroda“ prav na kratko omenjeno, je baje neka angleška družba za

se je pred več leti vedel proti na pol zadrževanemu smehu možkih in na pol plahemu občudovanju žensk.

Samo jedna osoba je stopila naprej, da bi ga pozdravila. Čudno, da je bil to cvet vse družbe, Dick Hamilton, morebiti jedini mož v toplicah, ki bi bil z rodnom, oliko in društvenimi okolnostmi ustrezal tudi najprezretnejšemu socijalnemu kritiku. Sreča za gospoda Oakhursta, da je bil tudi jako bogat bankir in prvak v družbi.

„Ali pa tudi veste, s kom ste zdaj le govorili, vpraša mladi Parker z jako nemirnim izrazom na obrazu.

„To se ve da,“ odvrne Hamilton z označujočo nesramnostjo; „z možem, ki je pred jednim tednom tisoč dolarjev dobil od vas. Jaz imam le prijateljske odnose z njim.“

„Ali pa ne igrate?“ poizveduje najmlajša gospica Smithova, zaničljivo zapačivši se.

„Res je to,“ odgovori Hamilton, „ali jaz bi si želel, da bi mi vsi tako odkrito in pošteno igrali kot on.“

A gospod Oakhurst je bil k sreči predaleč, da bi bil mogel slišati ta razgovor, kajti prišel je bil že na koridor prvega nadstropja, kjer je tiho in težko čakaje hodil gori in doli. . . . Najedenkrat

začuje za seboj lahke stopinje, potem izreče njegovo ime glas, ki učini, da mu je vsa kri urno vrela k srcu.

Obrne se — ona je stala pred njim!

A kaka premena! Nekaj stranij spredaj sem se že obotavljal opisati pohabljenko z udrtimi očmi, preprosto oblečeno ženo rokodelčovo, a kaj naj zdaj počnem s to mično, lepo, elegantno oblečeno damo, v katero se je bila izprevrgla zadnja dva meseca? Bila je v istini jako zala. Vsakako, milostiva moja, bi bila midva — namreč Vi in jaz — brez pomsleka izrekla, da te očarjujoče jamice s pravo lepoto némajo ničesa opraviti, in da so preveč izpremenljive, da bi mogle biti znamenje srčnega, odkritega veselja; da nežne črte tega orlovega nosa svedočijo o sebičnosti in grozovitosti; da te lepe oči z istim deviškim začudenjem morejo gledati na svoj plošček, s katerim pogledujejo zamiznega soseda. A niti Vi, niti jaz nésva zaljubljena v njo, dočim je gospod Oakhurst vsakako. In bojim se, da je v gubah pariške obleke svoje na tega ubozega dečaka napravila ravno tako utis nedolžnega angela, kakor takrat v samodelnem katunskem oblačilci. Njegovo srce si prilastuje ta v vsakej nje-nej potezi vidljiva čistost, kakor tudi njeno kretanje, njeno držanje — skratka, brezmadežna li-

nost vsega bitja njenega. Potem pa te nožice, ki tiče v najmičnejših pariških čevljkah — v Chapellu, rue ta in ta — ah in kako caplja v njih.

Silno rudočih lic in roke razpenjaje hiti jej nasproti. A ona drži svoje za seboj, hitro s pogledom zdrsne po hodniku in ga potem pogleda z drznim, na pol porednim, na pol nežno čudečim se pogledom, ki je po vsem nasprotoval prejšnjej vzdržljivosti njenej.

„Najrajša bi Vam roke še ne dala ne,“ pravi. „Zunaj na piazza ste šli mimo mene, pa mi še besedice néste rekli; morala sem torej teči za Vami, kakor je bržkone storilo že mnogo drugih ubozih žensk.“

Gospod Oakhurst zajeclja nekaj besed, ki so imele izraziti njegovo čudenje, da se je tako izpremenila.

„Izpremenila? Tem bolj bi me bili morali spoznati. Kdo me je pa izpremenil? Vi! . . . Da, vsled Vas sem kakor prerajena! . . . Bila sem uboga, bolna, sključena stvar brez pomoči z jednim samim oblačilcem — katero sem si pa še sama naredila; in Vi ste mi dali življenje, moč, zdravje in premoženje. Da, to ste mi dali; in to dobro veste! Zdaj pa, gospod moj, kaj pravite o svojem delu?“

(Dalje prb.)

gradnje parnega tramvaja Trst-Vipava potrebno vsoto zagotovila; in odšla da je že iz Trsta tudi komisija tega društva v Vipavsko dolino, ogledavat tramvajsko progo. Dotična komisija bila je res prošlo soboto 11. t. m. v Vipavi, in gospod, kateri se je ves čas z njo o tej zadevi menil, izvedel je sledeče: Gospod Schmidt, vodja Tržaškega tramvaja odstopil je svojo koncesijo za grajenje tramvajske črte Trst-Vipava nekemu angleškemu društvu, katero je za to zgradbo, neki 4 milijone goldinarjev delniškega kapitala podpisalo. To društvo, spremeni- nilo je pa neki tudi ves prvotni Schmidov načrt tramvajske črte, in to bistveno. Pravi soparni tram- vaj gradil se bode po tem spremenjenem načrtu le do Sežane, to pa po novi Tržaški cesti. Od Sežane naprej, gradilo se bode pa pravo železnico z nor- malnim tirom, in sicer čez Tomaj, Avber, Branico v Vipavo, iz Vipave v Ajdovščino, iz Ajdovščine ob jednom, *tez Dornberg, Št. Peter v Gorico; čez Hru- šico pa v Logatec.

To železnico z normalnim tirom, neki sama južna železnica močno podpira, in sicer, kakor se pravi, posebno za to, ker ne bode potem jadri Rinski vlak več čez Št. Peter v Gorico vozil, ampak čez Vipavo, kar bode vožnjo mej Rimom in Duna- jem baje za cele tri ure skrajšalo. (?) Južna že- leznica podpira železnico z normalnim tirom pa tudi za to, ker bo pri takem tiru vse zamudljivo pre- kladanje blaga v Sežani odpalo. Delo se ima neki v Trstu takoj pričeti, po Krasu in Vipavski dolini se bode pa prav v kratkem pričelo z odkupovanjem zemljišnih delov, po katerih je železnica trasovana. Torej toliko čisto nepričakovanega dobrega se nam Vipavcem h kratu obeča: Kako čudo, ako skoro sleherni, kateri vse to sliši, neverno z glavo zmaja in reče: — ne verujem? Sicer ima pa cela ta stvar res neko kljukico, na kateri utegne obviseti, in ta je sledeča: Angleško društvo zahteva namreč, da avstrijska vlada za 2 milijona akcij prevzame, to je kupi, in ako ona tega ne stori, pa vsa gradba izostane. A to je pa velika kljukica, kajti ako se za dolensko črto na Dunaji ne najde izdatne pod- pore, se je bode prej ko ne še manj za Vipavsko našlo. Sam Bog daj, da bi temu tako ne bilo, ker železnica, kakeršna se sedaj skozi Vipavo graditi namerava, bi bila Vipavcem neprecenljive koristi.

Letina kaže se pri nas, kar se tiče trte in poljskih pridelkov, razun belega žita in krompirja, dobra; belo žito nam je burja na njivah omlatila, krompir pa, namesto da bi ga že kopali, raste v jednomer naprej.

Iz Postojne 13. julija. [Izv. dop.] Pet- desetletnica službovanja preč. gospoda duhov- nega svetnika in župnika Josipa Nakusa na Pla- nini pri Vipavi praznovala se je ravno tamkaj dne 7. julija veličastno. Pred slavnostnim dnem 3 dni zvonilo se je zjutraj, opoldne in zvečer ter stre- ljalo s domačimi topiči. Dne 5. julija zvečer raz- svetlili so tamošnji vrli duhovnjani cerkveni zvonik in skoro vsa svoja bivališča ter zažigali mogočne kresove na bližnjih holmcih. V dan slavnosti so pa oličili pota z mlaji raznovrstnimi, tudi z 14 metrov visokimi; z zvonika in vseh imovitejših hiš vihrale so zastave; tudi slavolokov so postavili lepo šte- vilo, vzlasti tamkaj, kjer se je pomikal veličastni sprevoz iz farovža v cerkev. Duhovnikov je bilo prisotnih 15, mej drugimi gg. dekana Hofstetter in Erjavec. Planinci so pokazali pri tej priliki, da vedo dostojno počastiti svojega duhovnega pastirja.

Iz Gorjan 10. julija. [Izv. dop.] (Konec.) Nič ni tako visokega, kamor si močni ne bi upal lestve pristaviti; kaj je bilo torej zdaj začeti? Po- prejšnji gospodar obdržal si je zaradi posebne var- nosti „patent“ in uložila sva vnovič prošnjo s pri- stavkom, da on patent odloži, kadar jaz drugega na svoje ime dobim. To pa pri okr. glavarstvu v Radovljici niti vsprejeto ni bilo, in reklo se mi je, da se sploh na novo nobena gostilna nikjer več dala ne bode. Gospod okrajni glavar pa mi je svetoval drugo pot, namreč na ime poprejšnjega gospodarja, ki ima še pravico točiti. V dan 16. marca t. l. uložil je on prošnjo in 24. i. m. šlo je že od tukajšnjega župan- stva spricalo moje pravosti na okraj. Odloka sem pričakoval celih 5 tednov molče, in ker ga ni bilo, prosil sem privatno g. glavarja in mu razlo- žil neprijetno svoje stanje. Zopet mine 14 dni. Grem osobno vprašat, na kar se mi odgovori, da je sicer odgovor iz Kranjskegore že prišel, ali nepovoljen: Preschern je namreč hišo prodal, torej nema več pravice v taisti obrta zvrševati. Na vse to dovolju- jem si sledeča vprašanja:

1. Ali se vsled tega polževga uradovanja ne more sklepati na kruhoborstvo Kranjskegorskih ob- činskih zastopnikov, ki so ob enem oštirji, in pa pristranost od druge strani, to tembolj, ker pravega odloka še sedaj (o Binkošti) ni in ker so se mej tem v istem okraji že trem na novo gostilne pode- lile; pri zadnji na Bohinjski Beli so celo moške nas- protovali? 2. Ali je sploh zakonito, da se pošten državljan na tak način uničuje? 3. Ker ima Pre- schern še pravico za gostilno, zakaj je ne bi smel iz- vrševati? Ako na ta način ne gre, zakaj mi g. gla- var sam to pot svetuje?

Znano mi je, na kaj se občina Kranjskogorska o tej zadevi opira. Hiša je že nekaj let sem na sla- bem glasu, da je namreč l. oštarija, in to zaradi predzadnje posestnice in zadnjega najem- nika, o katerem se v resnici nič dobrega ne sliši. Vprašam, ali je zidovje temu krivo? in ako so se v hiši pohujšanja godila, ali ni to naloga občine kaj takešnega odpraviti? Vse so le izgovori, s kate- rimi g. župan in še dva druga hočejo gostilno za- tretiti in se tako konkurenta znebiti. Da pa je res tako, naj pa navedem neki izrek g. okr. glavarja, ki se je pri neki priliki izustil, da v Kranjskigori se samo na tešče da z ljudmi občeovati, proti pol- dnevu in potem celi dan je pa vse pijano; kje se pa ti napijejo? Vsaj v tej gostilni se neso, kamor je po izreku občine zahajal le izmeček. In zaradi tega, da bi bila jedna sama gostilna, ljudje ne bodo nehali piti, temveč bodo le bolj opeharjeni: da je pa več gostiln potrebno ravno tako, kakor tudi lju- dje neso vsi jednaki, mora pa vsak priznati.

Domače stvari.

— (Imenovanje.) Gosp. dr. A. Seshun, sodnijski zdravnik v Škofjiloki imenovan je zdrav- stvenim tajnikom pri namestništvu v Zadru.

— (Imenovanje.) Tajnik pri namestni- štvu Henrik Clementschitsch (!) imenovan je okraj- nim glavarjem v Štajerski.

— (Gosp. dr. Nikolaj Tonkli) otvoril je svojo odvetniško pisarno v Tolminu.

— (Novi državni zbor.) Da bode državni zbor polnoštevilčen, treba samo še dveh volitev: v kmetskih občinah volilnega okraja Kranjskega in v mestni skupini Jitinski. Od 363 sedežev, ki jih je v državnem zboru, je torej 351 že oddanih. Zanimivo je, kako se ločijo državni poslanci po svo- jem socijalnem stališču. Mej novovoljenimi poslanci je: 48 uradnikov, mej njimi 37 državnih uradnikov (24 službujočih, 13 umirovljenih); — učiteljskemu stanu pripada jih 22, in sicer: 10 vseučilišnih, 7 gimnazijskih profesorjev, 1 ravnatelj trgovske aka- demije, 2 ravnatelja realk, 1 semeniški vodja in je- den profesor na realki; — duhovnikov je 24, mej temi 18 rimsko-katoliških, 2 grško katoliška, 1 arhi- mandrit, 1 rusinski kanonik, 1 superintendent, 1 rabin. — Dalje je v zbornici: 19 veleobrtnikov, 3 bankirji, 4 trgovci, 8 notarjev, 41 odvetnikov, 7 zdravnikov, 1 lekarničar, 3 pisatelji in časniki, 1 civilni inženjer, 120 graščakov, 41 posestnikov. 6 zasobnikov, 2 tiskarja, 1 stavbeni mojster, 1 fo- tograf in 1 krojač. Od teh 351 so 103 doktorji in sicer: 78 doktorjev juris, 11 filozofije, 11 medicine, 3 pa teologije. — 133 poslancev je plemenitega stanu. Mej njimi je: 5 knezov, 1 deželni grof, 36 grofov, 2 conte, 32 baronov, 47 vitezov, 10 pa navadnih „pl.“

— (V Gradci), kjer je nemška kultura doma, bili so te dni na voglih nabiti plakati, v ka- terih se je naznanjalo, kdaj in kje se bodo kože cepile. Vender gospod, ki je sestavil to naznanilo, ni imel posebno srečne ure, kajti na plakatu čitalo se je: Die Impfung wird vorgenommen für die innere Stadt „in der Färbergasse Nr. 11 von einem dahin gestellten Kalb“.

— (Premiranje konj) bode: Za politiški okraj Kočevski v 1. dan septembra v Ribnici; za pol. okraje Krško, Rudolfovo in Črnomelj dne 2. septembra v Šent Jarneji; za pol. okraje: Li- tija, okolica Ljubljanska, Logatec, Postojina in me- sto Ljubljana v 5. dan septembra na Vrhniki; za pol. okraj Radovljiski v 9. dan septembra v Ra- dovljici; za pol. okraja Kranj in Kamnik v 10. dan septembra v Kranji — vsakokrat ob 9. uri dopoldne. Kot premije bodo se delili cesarski ce- kini in srebrne svetinje.

— (Nezgoda.) V 8. dan t. m. peljal je Grega Ložar iz Dragomelj (za Jerovška v Beriče- vem) pšenico iz Ljubljane. Onkraj Save konji neso mogli speljati. Ložar udari konje, a ko konji potegnejo,

še mu spodrsne, pade pod voz in kolo mu je šlo čez prsi. Bil je takoj mrtev.

— (Svetnica — ljudi pobila.) V Šmart- nem pri Litiji zbrali so se šolarji pretekli petek 10. t. m. kakor po navadi ob četrt na devet v farni cerkvi k sv. maši. Deklice na levi strani, dečki na desni sledili so pazno in spodobno sve- temu opravilu. Kar se na desnem stranskem oltarji jako veliki kip sv. Ane zmaje in z viškega pade z vso silo na spodaj stoječe dečke. Nepričakovani skok svetnice napravil je velik strah, a še večo ne- srečo, kajti sv. Ana ranila je štiri dečke, a jed- nemu usekala je v glavo celo težko smrtno rano. Nesrečnemu dečku poteklo je v cerkvi na lici mesta veliko krvi in rana je tolikšna in taka, da se je morala zašiti. Da bi deček ostal pri življenji je malo upanja. Ko bi pa okreval, ostal bo vse svoje dni siromak na duhu in telesu, ker so se mu pretresli in razmajali možgani. Da je bilo konec nadaljnje pobožnosti in čarobnej tišini v cerkvi, se umeva samo ob sebi. Zdaj naj pa še kdo reče, da vse dobro prihaja od zgoraj in da petek ni v istini ne- sreče dan.

— (Požar.) Iz Beljaka se nam piše: Danes, 13. julija pogorela je vas Grabštajn pri Celovci skoro vsa. Do sedmih zvečer je ogenj požgal 20 poslopij. Upati je, da se bo požarnim stražam po- srečilo cerkev, šolo in poslopje kneza Rosenberga rešiti. Škoda je velika.

— (Cigani) stepli so v 9. dan t. m. na Po- lanah pri Št. Vidu Frana Čamernika in ga s sekiro težko ranili.

— (V Boki Kotorski) odpravljen je vojno sodišče, katero je ondu poslovalo od zadnjega ustanka. Porotno sodišče pa se za sedaj vendar ne bode uvelo.

— (Razpisane) so učiteljske službe na jednorazrednicah v Selcih (plača 450 gld.), v Za- lemlogu, Dupljah, Trsteniku in v Pesnici. Plača po 400 gld. na leto in stanovanje. Prošnje do 30. t. m. na okr. šolski svet v Kranji.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Brno 14. julija. V Trebiči navstala je v noči rabuka strojarjev, katere so razgnali. Nekoliko ranjenih. Okrajni glavar zahteval je vojaške pomoči. Obrtni nadzornik odposlal se je v Trebič.

London 14. julija. V dolnej zbornici izjavil je Bourke, da se v Penzdeški zadevi one točke še razmotravajo, katere bi se od strani Anglije morale predložiti razsodišču.

Madrid 13. julija. Včeraj na Španjskem 1197 ljudij za kolero zbolelo, 588 umrlo.

Kajira 13. julija. Da bi bil Mahdi umrl, se tukaj nikjer ne veruje.

Razne vesti.

* (Hajdukova smrt.) „Narodni List“ ima dopis od Drine, v katerem se opisuje, kako je po- ginil hajduk Milan Nikolić, ki je pet let ropal okolu Bjeline, Zvornika, Brčke in Dolenje Tuzle in bil v strah vsemu prebivalstvu. Začetkom m. m. pobegnil je vojak Jovo Savić iz vojašnice ter se pridružil Milanu Nikoliću. Dal mu je besedo, da bode nje- gov drug, ter prisegel mu je po hajduškem običaji. Po 15 dnevnem hajdukovanji prišla sta Savić in Nikolić do Drine. Tamkaj je Milan zaspal, Savić pa je začel premišljavati, kako bi ljudi osvobodil hajduškega strahu. Naposled sklene ubiti svojega vodjo. Zgrabi puško in prestrel Milanu glavo; ker pa še ni bil gotov, da je res usmrtil silnega haj- duka, potegne Milanu handžar izza pasa in odreže mu ž njim glavo. Potem natvori truplo na voz in je pelje v Janjo pred žandarsko postajo, kjer so konstatovali, da je truplo res Milanovo. Pri ubitem hajduku našli so mnogo streliva, ker se je bil za svoje hajdukovanje dobro preskrbel. Na ubitega Milana bilo je razpisanih 1000 cekinov. Sedaj se misli, da bode Savić dobil to nagrado in da se mu bode po vrhu še pregledala kazen, ker je od vo- jakov ušel.

* (Italijanske oklopnice.) Tekom t. m. spustili bodo z ladijetesalnice v Benetkah v morje ogromno oklopnico „Francesco Morosini“. Oklopnica ta nema takelaže in je blizu tolika kakor „Duilio“. Dolga je 100 metrov, široka 20 m., pod vodo 7-6 metrov, drži 10.045 ton, stroji pa imajo 10.000 konjskih močij. Oklopne plošče so po 75 milimetrov, čitadelni oklep pa 450 milimetrov. Razen te oklop- nice je v delu „Andrea Doria“, dočim se oklopnice prve vrste „Italia“, „Lepanto“ in „Ruggiero di Lo- ria“ oborožujejo. Vse to brodogje mora do konca t. l. biti gotovo. Dalje se delajo ali pa oborožujejo naslednje ladije druge vrste: „Veniero“, „Vesuvio“, „Giovanni Bausan“, „Amerigo Vespucci“, „Strom- boli“ in „Savoia“.

Za malo denarja mnogo doseči je gaslo našega časa in kot na dober primer pokažemo znane in sploh priljubljene švicarske pile lekarja R. Brandta. Z dnevnim potroškom treh krajcarjev more se svoje telo na prijetni, gotov in neškodljiv način čistiti in tako obvarovati mnogo bolezni. Vsaka pristna škatljica (dobivajo se v lekarnah po 70 kr.) imajo na pokrovu beli križ na rdečem polju in imenski poček R. Brandta. (415)

Umrli so v Ljubljani:

11. julija: Lenka Zorman, gostija, 74 let, Kravja dolina št. 11, za oslavljenjem. — Marija Erbežnik, gostija, 86 let, Sv. Petra cesta št. 62, za otrpnenjem pluć.
12. julija: Leo Kliš, kotlarjev sin, 4 mes., Stari trg št. 26, za katarom v črevesu. — Neža Peterlin, pisarjeva vdova, 53 let, Mestni trg št. 3, za jetiko.
13. julija: Marija Miklavc, pomočnega uradnika hči, 2 leti, Hilšerjeve ulice št. 10, za vnetjem sapnika. — Meta Kremžar, strojevodjeva hči, 7 ur, Kolodvorske ulice št. 11, za oslavljenjem.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
13. julija	7. zjutraj 2. pop. 9. zvečer	736-70 mm. 735-30 mm. 735-70 mm.	16-8° C 28-3° C 24-6° C	brezv. sl. vzh. brezv.	megla jas. jas.	0-00 mm.

Srednja temperatura 23-3°, za 4-3° nad normalom.

Dunajska borza

dné 14. julija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	83 gld. —	kr.
Srebrna renta	83	75
Zlata renta	109	20
5% marena renta	99	95
Akcije narodne banke	872	—
Kreditne akcije	285	80
London	114	50
Srebro	—	—
Napol.	9	86 1/2
C. kr. cekini	5	98
Nemške marke	61	10
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld	127
Državne srečke iz l. 1864	100 gld	167
4% avstr. zlata renta, davka prosta	109	15
Ogrska zlata renta 4%	99	40
„ papirna renta 5%	93	—
5% štajerske zemljišč odvez. oblig.	104	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld	116
Zemlj. obh. avstr. 4% zlati zast. listi	124	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	114	50
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	106	25
Kreditne srečke	100 gld	176
Rudolfove srečke	10	18
Akcije anglo-avstr. banke	120	99
Tramway-društ. velj. 170 gld a. v.	197	—

Zahvala.

Vsem prijateljem in znancem, kateri so v nedeljo 12. julija popoldne ob 6. uri v tako mnogobrojnem številu spremlili našo preljubljeno hčerko, oziroma sestro, gospodično

JOSIPINO PEHANI

k zadnjemu počitku, vsem darovateljem vencev in vsem onim, kateri so blagi ranjci v kratki pa mučni bolezni milosrdno svojo pomoč skazovali, kakor tudi vsem tistim, ki so radovoljno pripomogli, da je bil pogreb ranjice tako sijajen, izreka podpisana rodbina najtoplejšo in najodkritosrčnejšo zahvalo.

V Ljubljani, 14. julija 1885.

Žalujoča rodbina
Pehani-jeva.

(424)

V „NARODNI TISKARNI“

v Ljubljani

so izšle in se dobivajo sledeče knjige:

Knez Serebrjani.

Roman. Spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 609 strani. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Junak našega časa.

Roman. Spisal M. Lermontov, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 264 strani. Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

Št. 4283. (398—3)

Razglas

glede oddaje izpraznjenih dežel- nih sirotinskih ustanov.

Začetkom šolskega leta 1885/6 bode zopet na deželne stroške nekaj dečkov in deklic v tukajšnji sirotišnico vsprejetih, morebiti se bodo tudi nekatere sirotinske ustanove na roko podelile.

Te ustanove namenjene so ubogim sirotam iz Kranjskega od 6. do izpolnjenega 15. leta starosti, katere obiskujejo ljudsko šolo, kolikor jih postava veže.

Prošnjiki za te ustanove naj dokažejo starost po rojstnem listu, ubožstvo, sirotinštvo, in sicer: so li popolnoma sirote, ali pa le brez očeta ali pa brez matere, bivališče, telesno in duševno zmožnost za vsprejem v sirotišnico po zdravniškem spričevalu; potem naj dokažejo, ali že kako šolo obiskujejo, — tudi je navesti, kdo siroto postavno zastopa, ali kdo je njeni od sodnije postavljeni zastopnik (jerob).

Nekolekovane prošnje naj se uložé pri dotičnih c. kr. okrajnih glavarstvih, v Ljubljani pa pri mestnem magistratu

do 15. avgusta l. 1885.

Za tiste sirote, za katere so se že v tekočem letu poslale prošnje na deželni odbor za vsprejem v sirotišnico ali za podelitev sirotinskih ustanov in katere se še neso rešile, ni treba sedaj prošenj ponavljati, ker se bode pri prihodnjem oddajanju na nje primerno oziralo.

Od deželnega odbora kranjskega,

v Ljubljani, dné 6. julija 1885.

Dve lepi, dobro ohranjeni

kočiji,

jedna na pol odprta, druga zaprta, skoro novi, — isto tako na pol odprt (411—3)

eleganten koleselj

ima na prodaj po ugodnih cenah

Josip Lavrenčič v Postojini.

VIZITNICE

priporoča

„NARODNA TISKARNA“

v Ljubljani.

Deželna

Rogaška slatina.

Tempeljski in Styria-vrelec.

IVAN LAPAJNE v KRŠKEM

je izdal sledeče

knjige in knjižice

za ljudske šole in učitelje:

- a) Praktično metodiko cena 80 kr.
- b) Prvi pouk „ 60 „
- c) Fiziko in kemijo „ 60 „
- d) Prirodopis „ 56 „
- e) Zemljepis „ 26 „
- f) Geometrijo „ 24 „
- g) Malo fiziko „ 23 „
- h) Domovinoslovje „ 20 „
- i) Pripovedi iz zgodovine Štajerske „ 6 „
- j) Opis krškega okrajnega glavarstva „ 30 „
- k) Zgodovino štajerskih Slovencev cena 1 gld. 20 kr.

Isti pisatelj ima v zalogi tudi razne pisanke in risanke, potem: (232—27)

malí slovenski zemljevid kranjske dežele cena 1 kr.

z deli sosednih kronovin „ 1 „

ter slovensko-nemški zemljevid Avstrijsko-Ogerske „ 1 „

in zemljevid Krškega okraj. glavarstva „ 5 „



Cvet zoper trganje

je odlično najboljšo zdravilo zoper protin ter revmatizem, trganje po udih, bolečine v križi ter živeli, oteklino, otrple ude in kite itd., malo časa, če se rabi, pa mine popolnem trganje, kar dokazuje obilno zahval. Zahteva naj se samo „cvet zoper trganje po dr. Malčić“ z zraven stoječim znamenjem; 1 steklenica 50 kr.

Prodaja in vsak dan razpošilja zdravila s pošto na deželo: (401—2)

„LEKARNA TRNKOCZY“

zraven rotovža v Ljubljani.

Takoj delujoče.

Uspeh z jamčen.

Neizogibljivo!

Denar dobi vsaki takoj povrnen, pri katerem ostane moj sigurno delujoči

ROBORANTUM

(brado ustvarjajoče sredstvo)

brez uspeha. Ravno tako sigurno pri plešah, izpalih in osivelih lasih. Uspeh po večkratnem močnem utrenji z jamčen. Pošilja v steklenicah po 1 gld. 50 kr. in v steklenicah za poskus po 1 gld.

J. Grolich v Brnu.

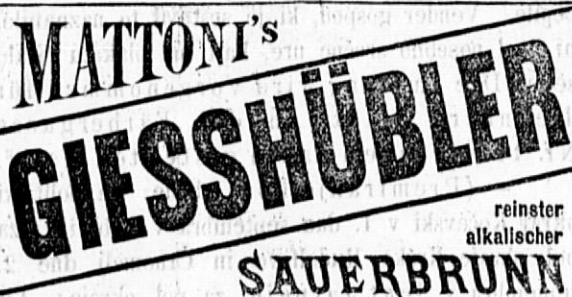
V Ljubljani se dobiva pri g. **Edvardu Mahr-u**, v Trstu **Peter Slovicu**, via Samita 13; v Gorici lekar **C. Cristofolletti**; v Reki lekar **C. Šilhavy**; v Celji **Ed. Pellé**; v Mariboru **J. Martinz**; v Rovinji lekar **G. Tromba**.

Tam se tudi dobi:

Eau de Hébé, orijentalno lepotilno sredstvo, ki nargja nežnost, belino in obilnost telesa, odstranjuje pege in lase — cena 85 kr.

Ni sleparija! (40—13)

Svarilo pred ponarejanjem!



občinstvu pogostem druga voda v Giesshüblerskih in družih steklenicah sleparsko prodaja kot pravi Giesshübler, večkrat še po višji ceni.

Samo točno pazenje na nepokvarjen originalni zapor, I^a zamašek z na strani užganim MATTONI's in postavno varovani napisni listek „Mattoni's Giesshübler“ more obvarovati pred sleparijo in škodo.

Konstatovana ponarejanja se bodo po novem obrtnem redu sodniško zasledovala ter objavila imena ponarejalcev; kupovalci moje kisline se v lastnem interesu prosijo, naznaniti mi take slučaje.

(422—1)

HEINRICH MATTONI, Giesshübl-Puchstein.